

De Rebel # 12 vraag 1 en 3

De miraculeuze deur naar de eeuwigheid.

Vraag 1

Geliefde Meester,

Wat is het verschil tussen de rebel en de verlichte mens?

Is het mogelijk een echte rebel te zijn zonder verlicht te zijn?

Anand Rupen, het is mogelijk een rebel te zijn zonder verlicht te zijn. Het is ook mogelijk verlicht te zijn zonder een rebel te zijn. Maar beiden zullen halfhartig zijn, iets zal er gemist worden, iets wat erg essentieel is. Het zal bijna als een levenloos lichaam zijn – de ziel is niet aanwezig.

Een rebel die niet verlicht is leeft zonder zicht, onbewust, in duisternis. Hij weet niet wat juist is en wat niet juist is – hij heeft geen helder zicht. Hij kan niet de harten van andere mensen openen voor de geboorte van een nieuwe mensheid – hij is zelf nog niet geboren. Zijn rebellie is niets dan een soort denken in zijn mind.

Hij is een revolutionaire denker, hij is een filosoof, maar hij weet niet precies wat deze nacht zal eindigen, en hoe we de dageraad gaan brengen. Hoe de zon zal opgaan, hoe de vogels opnieuw zullen gaan zingen en de bloemen zich openen. Maar hij kan dromen, hij kan denken. In het verleden zijn er veel filosofen geweest die geaccepteerd waren als rebellen, grote rebellen, maar er is niets uit hen gekomen behalve enige mooie fragmenten van gedachten – onsamenhangend, onwetenschappelijk, niet pragmatisch, onmogelijk om tot werkelijkheid te worden getransformeerd. Je moet de definitie over een filosoof gehoord hebben: een blindeman, die op een donkere nacht, in een onverlicht huis, zoekt naar een zwarte kat die er niet is. Maar de moeilijkheid eindigt daar niet – er zijn velen die hem gevonden hebben! Ze gaven beschrijvingen van de zwarte kat, en omdat niemand anders hem gezien had, kun je hen ook niet weerleggen. Ze hebben geen enkel bewijs – maar jij ook niet! Dus wat deze blinde filosofen ook blijven zeggen wordt geaccepteerd zonder weerlegd te zijn.

Het wordt niet weerlegd vanwege andere redenen ook – omdat de gevestigde orde niet bezorgd is over deze rebellen en hun rebelse denken. Ze weten heel goed dat hun gedachten niets anders dan zeepbellen zijn; in hun diepe slaap, hebben ze wat gekletst.

Mick en Joe komen terug thuis van een tocht langs enkele wijngaarden in Italië, waar ze overvloedig zijn onthaald door hun gastheren.

“Mick, zijn we nu bijna bij de stad?” vraagt Joe.

“Ja,” antwoordt Mick, “Dat moet wel. We rijden meer mensen onderste boven.”

“Rij dan langzamer,” zegt Joe.

“Wat bedoel je met rij langzamer?” zegt Mick. “Jij rijdt.”

Een rebel die niet verlicht is, is een rebel die blind is – niet alleen blind maar ook nog dronken – en zijn rebellie is een soort van reactie. Dat is de oorspronkelijke betekenis van het woord ‘rebel’ – vechtend tegen iets, terugvechten. Hij kan zien dat er iets verkeerd is, iets moet vernietigd worden. Zijn leven is niet vrij, dus er moeten ketenen om zijn voeten zijn, boeien om zijn handen, en ze moeten gebroken worden; hij moet zichzelf bevrijden. Maar dit zijn allemaal vermoedens.

Een ding is zeker: hij kent ellende, hij kent het lijden. Hij weet dat zijn mensheid gereduceerd is tot bijna hetzelfde niveau als van dieren; dat zijn trots vernietigd is, zijn waardigheid compleet weggevaagd is. Hij is tenminste bewust van wat van hem weggenomen is en hij begint ertegen te vechten. Zijn rebellie is een reactie, negatief. Het is vechten tegen iets, niet vechtend voor iets.

Ik zou aan de betekenis van ‘rebel’ een positieve kant ook willen toevoegen die niet in de woordenboeken staat. De dictionaires geven allemaal, zonder uitzondering, slechts één betekenis: terugvechten, ergens tegen vechten. Maar wat is de zin van terugvechten en tegen iets vechten, als je niet een helder beeld hebt – voor wat? Als je geen visie van de toekomst hebt, en een betere

toekomst met meer vreugde, dan heeft het geen nut om onnodig te vechten. Maar de rebel die niet verlicht is zal negatief blijven in zijn benadering; vandaar dat hij half zal blijven.

De verlichte mens die geen rebel is, zal op dezelfde manier half blijven. Hij weet wat er gepresteerd moet worden, hij kent het potentieel van de mens, hij kent de ver verwijderde glorie die mogelijk is voor de mensheid. Maar hij is niet bereid om tegen de bestaande maatschappij te vechten, de bestaande slavernij, al de obstakels en hindernissen die er tussen de toekomst en dit moment zijn, tussen de oude en de nieuwe mens zijn. Dit soort verlichte mens heeft bestaan en is vereerd – vereerd door de oude mens, traditioneel en orthodox, conformistisch en geworteld in het oude erfgoed.

Deze verlichte mens heeft een visie van een betere toekomst, van een beter mens. Maar hij heeft niet de pit om ervoor te vechten – te vechten tegen de traditionele, conventionele structuur van de maatschappij en de oude mind, die conventioneel en rot is – want hij leeft van hun liefdadigheid, hij leeft op hun respect, aanzien en eerbied. Hij is niet moedig genoeg om afstand te doen van al het eerbetoen wat ze hem bewijzen. Om te vergeten een heilige genoemd te worden, en een wijze door het rotte, oude verleden. Hij kan niet eenvoudig een niemand zijn, veroordeeld, misschien gekruisigd, maar vechtend tegen wat verkeerd is, vechtend voor wat juist is en wat een zegen voor allen zal zijn.

Dus beiden zijn er geweest: de onverlichte rebel en de wijze mens, verlicht maar niet rebels. Ik wil dat het heel goed tot je doordringt dat een mens niet heel is, tenzij hij verlicht en rebels allebei tegelijk is. Hij is incompleet, hij is niet totaal; iets wordt er gemist. Hij is niet rijk, niet zo rijk als hij had kunnen zijn als er niet iets in hem zou ontbreken.

Mijn opvatting van de verlichte mens is dat van een rebelse, totaal rebelse mens. Voor mij zijn rebelsheid en verlichting beiden een simultaan verschijnsel geworden, een harmonieuze eenheid, een organisch geheel. Vandaar dat ik je zeg dat ik een nieuwe mens in de wereld breng – een nieuwe rebel en een nieuw verlicht wezen allebei samen in één enkele persoon, in elk individu. Deze synthese is absoluut noodzakelijk geworden.

Het verleden heeft een Gautama Boeddha gezien, uiterst verlicht maar niet rebels. Daarom werd hij niet gekruisigd maar vereerd, zelfs door de koningen, keizers, geleerden van zijn tijd. Er was geen angst in de gevestigde orde van die dagen dat Gautama Boeddha een gevaar voor hen was.

Ik heb gesproken over Bakoenin, Boekharin, Camus. Dat zijn allemaal rebelse denkers, maar onverlicht. De maatschappij heeft hen ook niet gekruisigd. De maatschappij weet dat hun woorden impotent zijn, dat ze niet een lopend vuur in de harten van de mensen kunnen ontsteken. Mensen zullen hun boeken als een soort amusement lezen; meer dan dat is er niet mogelijk voor zover wat ze geschreven hebben aangaat.

Vandaar dat de maatschappij hen niet slechts getolereerd heeft maar hen heeft gerespecteerd, hen heeft beloond met grote prijzen.

Mijn rebel zal niet alleen maar een filosoof zijn, hij zal een ervaren, verlicht wezen zijn. Zijn totale aanwezigheid zal heel de gevestigde orde van de wereld bedreigen. Zijn tegenwoordigheid zal een uitdaging zijn aan al wat de mens tot slaaf maakt en zijn geest vernietigt. Zijn tegenwoordigheid zal een grote vrees in allen worden die enorm machtig zijn, maar heel goed weten dat hun macht afhangt van de exploitatie van mensen, van het achterlijk houden van de mens, van het vernietigen van de intelligentie van de mens, van het niet toestaan dat de mens zijn eigen individualiteit heeft, zijn eigen originele gezicht. Alleen maar een paar rebelse verlichte mensen verspreid over de wereld en al de zetels van macht zullen beginnen te sidderen.

Ik kan niet slechts één Jezus aan het kruis zien, ik kan duizenden Jezussen aan het kruis zien. Maar hun dood zal een opstanding van een nieuwe mensheid zijn, een nieuw bewustzijn over de hele wereld. Hun leven zal een enorme contributie zijn aan het mooier maken van deze wereld, en hun dood zal ook zelfs nog een grotere contributie zijn: de mens zijn waardigheid terug te geven, zijn menselijkheid, zijn spiritualiteit.

We hebben duizenden kruisen nodig, en duizenden Jezussen, die aan deze kruisen hangen. Dan pas zal de slapende mensheid misschien voelen dat het tijd is om op te staan en iets te doen.

Vraag 3

Geliefde Meester,

Alstublieft een beetje hulp. Gewoon een sappige grap voor deze kokosnoot die uit Goa komt.

Dhyan Om, Ik had altijd geweten dat je een halvegare bent. Maar ik was me niet bewust dat je een kokosnoot bent. Dat is een openbaring. Latifa zal van deze kokosnoot uit Goa enorm genieten. Ze had het naar haar zin toen jij in Goa was, voelde een grote vrede, lachte, zag er erg gelukkig uit. En sinds jij haar had meegedeeld "Ik kom over een week" ... sinds die dag heeft ze niet meer gelachen. Hoewel je niet gekomen was, maar gewoon het idee dat die halvegare terug gaat komen. En nu is het zelfs nog moeilijker: je bent een kokosnoot geworden.

Waarom die arme oude Duitse lady zo kwellen? Voordat ze jou ontmoette was ze nooit zo oud – ze was een jonge vrouw. Maar jouw gezelschap is zo groot dat als ik naar Latifa kijk, zeg ik: "Mijn God! Wat is er met die arme Latifa gebeurd? Van een jonge vrouw is ze een oude dame geworden." Maar alle krediet gaat naar jou, Dhyan Om.

En het is vreemd dat jij naar een grap vraagt. Oké – hier is de grap.

Mijnheer Marx belt naar zijn huis. Een vreemde stem antwoordt.

"Wie bent u?" vraagt hij.

"De dienstbode, mijnheer."

"Maar wij hebben geen dienstbode," zegt hij.

"Uw vrouw nam me vanochtend in dienst," zei ze.

"Oh, in orde. Geef me mijn vrouw even."

"Wel, mijnheer, ze is boven in bed met een man, en..."

"Wat!" schreeuwt hij. "Luister juffrouw, hoe je ook heet."

"Pauline, mijnheer. "

Oké, Pauline. Wil je tien duizend dollar verdienen?"

"Ah, ja mijnheer."

"Ga dan naar de gangkast en je zult daar een geladen geweer vinden. Ga naar boven en je doodt mijn overspelige vrouw en die bastaard met haar."

"Ja, mijnheer." Marx wacht; hij hoort twee schoten, en dan de stem van de meid: "Oké mijnheer.

Wat moet ik nu doen?"

"Gooi hen in het zwembad totdat ik thuiskom."

"Welk zwembad, mijnheer?"

"Dit is toch 973-60452," vraagt Marx zwakjes. "Of niet?"

Wel, Dhyan Om, heb je het begrepen?

Het is moeilijk voor kokosnoten. Het is de eerste keer dat een kokosnoot een grap heeft gehoord, maar probeer het maar. Het zal wel moeilijk zijn, want Latifa is Duits en zij kan het ook niet uitvogelen. Je zult overal rond moeten vragen – iemand moet het begrepen hebben. En als je niemand vindt, schrijf dan een andere vraag.